

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hunde

(Undtagelse fra aflivning af visse ulovlige hunde i særlige tilfælde)

§ 1

I lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 b indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 6.* Uanset *stk. 1* kan politiet i særlige tilfælde afgøre, at hunden ikke skal aflives, men udføres fra Danmark inden for en af politiet fastsat frist, når hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, og det med rimelighed kan antages, at hundens besidder ikke har været bekendt med, at hunden er ulovlig, jf. § 1 a, og hunden ikke er indført eller holdes erhvervsmæssigt.«

2. I § 6 b indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1 b, *stk. 6*, om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, *stk. 3*.«

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

3. I § 6 b, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver *stk. 3*, indsættes efter »*stk. 1*«: »eller *stk. 2*«.

4. I § 6 c, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 1 b, *stk. 1*«: »eller *stk. 6*«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende. Loven har virkning fra den 15. marts 2017.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

...

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund for lovforslaget
2. Fravigelse fra kravet om aflivning
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Formålet med lovforslaget er at indføre mulighed for, at politiet i særlige tilfælde kan afgøre, at en hund af en ulovlig hunderace eller en krydsning heraf, som er af udenlandsk oprindelse, skal udføres fra Danmark, i stedet for at lade hunden aflive, forudsat at hundens besidder er uvidende om, at hunden er ulovlig i Danmark.

Lov om hunde (hundeloven) indeholder forbud mod besiddelse og avl af 13 hunderacer. Forbuddet finder tillige anvendelse for krydsninger, hvori disse hunderacer indgår. I henhold til loven skal hunde, der holdes eller indføres i strid med forbuddet, aflives ved politiets foranstaltning. Forbuddet gælder også for hunde af udenlandsk oprindelse. Den gældende lov indeholder ikke mulighed for at fravige lovens forbudsordning, herunder kravet om aflivning.

Foranlediget af en konkret sag er det blevet tydeligt, at det som udgangspunkt kan forekomme u hensigtsmæssigt, hvis f.eks. udenlandske turister eller andre udlændinge, der uforvarende og uden kendskab til hundelovens forbudsordning har taget en hund af forbudt race eller en krydsning heraf med til Danmark, ikke i visse tilfælde skal kunne tilbageføre hunden til oprindelseslandet eller et andet land, hvor hunderacen ikke er forbudt, hvis der i øvrigt er mulighed herfor.

Med lovforslaget foreslås det således, at politiet i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at en hund af udenlandsk oprindelse udføres fra Danmark, fremfor at den aflives. Bestemmelsen tænkes kun anvendt i særlige tilfælde, f.eks. hvor udlændinge, som er uvidende om lovens forbudsordning, uforvarende bringer en hund af ulovlig race ind i Danmark, og kun har opholdt sig i landet i en kortere periode. Den foreslåede bestemmelse vil ikke gælde for hunde, der er indført og holdes som led i erhvervmæssig virksomhed.

Det foreslås endvidere, at politiet kan beslutte, at hunden anbringes i pension, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af hunden fra Danmark, og at hunden anbringes eller forbliver i pension, indtil den udføres fra landet.

Loven foreslås at træde i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende, men med virkning fra den 15. marts 2017. Relevante sager, der er indledt af politiet efter denne dato, skal således afgøres efter hundeloven, som ændret ved denne lov.

På baggrund af en aftale indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti om ændring af hundeloven, er Rigspolitiet ved skrivelse af 5. juli 2017 instrueret om, at relevante sager hos politiet og Rigspolitiet om aflivning af udenlandske hunde, der er ulovlige i henhold til hundelovens § 1 a, skal sættes i bero, indtil en lovændring træder i kraft.

2. Fravigelse fra krav om aflivning

2.1. Gældende ret

Bestemmelsen i hundelovens § 1 a, stk. 1, medfører, at besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt:

1. Pitbull terrier
2. Tosa inu
3. Amerikansk staffordshire terrier
4. Fila brasileiro
5. Dogo argentino
6. Amerikansk bulldog
7. Boerboel
8. Kangal
9. Centralasiatisk ovtcharka
10. Kaukasisk ovtcharka
11. Sydrussisk ovtcharka
12. Tornjak
13. Sarplaninac

Forbuddet gælder også for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår, jf. lovens § 1 a, stk. 2. Det følger endvidere af lovens § 1 a, stk. 3, at erhvervsmæssig indførsel af hunde, der er omfattet af lovens § 1 a, stk. 1 eller 2, er forbudt.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 1 b, stk. 1, skal hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a, aflives ved politiets foranstaltning. Loven indeholder ikke mulighed for at fravige kravet om aflivning.

Ved forbudsordningens indførsel blev der vedtaget en overgangsordning for de omfattede hunde (undtagen pitbull terrier og tosa inu), som var erhvervet senest ved lovens fremsættelse den 17. marts 2010. Overgangsordningen foreskriver, at sådanne hunde fortsat kan besiddes, men at de ikke må overdrages, og at de på gader, veje, stier, pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, skal føres i bånd og være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv, samt at båndet skal være en fast line med maksimal længde på 2 meter. Overgangsordningen gælder også for hunde af udenlandsk oprindelse, som indføres i Danmark.

Forbuddet blev indført i hundeloven ved lov nr. 717 om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven af 25. juni 2010. Besiddelse og avl af pitbull terrier og tosa inu havde dog været forbudt siden 1991, jf. bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde, som blev ophævet ved lovens ikrafttræden. Pitbull terrier og tosa inu er derfor ikke omfattet af overgangsordningen for hunde, der er erhvervet senest den 17. marts 2010.

Lovens § 6 b, stk. 1, fastsætter, at politiet kan beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der er truffet afgørelse om aflivning og hvis der træffes afgørelse herom, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene. Hvis det skønnes nødvendigt, har politiet endvidere mod behørig legitimation, uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning om anbringelse af hunden i pension, jf. § 6 b, stk. 2. Loven fastslår endvidere, at klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension ikke har opsættende virkning, jf. § 6 b, stk. 3. Endelig fastsætter lovens § 6 b, stk. 4, at politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Lovens § 6 c, stk. 1, fastsætter, at fristen for at klage over en afgørelse truffet af politidirektøren om aflivning af en hund er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Rettidig klage har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet, jf. § 6 c, stk. 2. Hvis politiets eller rigspolitichefens afgørelse indbringes for domstolene inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, har dette opsættende virkning, jf. § 6 c, stk. 3.

2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Baggrunden for indførelse af forbudsordningen var blandt andet, at det ansås som et væsentligt problem, at der i den brede befolkning var frygt for at blive angrebet af hunde, som man møder på offentlige gader og veje, uanset om denne frygt statistisk set var velbegrundet. Der var i den forbindelse fokus på, at nogle hundeejere ligefrem tilstræbte at have en hund, der af omgivelserne blev opfattet som »farlig« og dermed efter omstændighederne egnet til at skabe frygt hos omgivelserne. Ifølge forarbejderne til forbudsordningen sås der i de senere år frem til forbudsordningens vedtagelse en stigning i antallet af nogle af de hunderacer, der fra naturens hånd kan siges at have en lidt »kortere lunte« end andre hunde, og hvor måden hunden avles og opdrættes på, og måden den efterfølgende håndteres på af besidderen, er afgørende for, om hunden bliver aggressiv og virker truende eller måske ender med at gå til angreb på andre dyr eller mennesker. Der var derfor et ønske om, at reducere antallet af sådanne hunderacer henover en årrække. Listen over forbudte hunderacer indeholder en række hunderacer som i almindelighed anses som kamp- og muskelhunde og en række hunderacer tilhørende gruppen hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien.

Den gældende bestemmelse i § 1 b, stk. 1, indeholder ikke mulighed for at fravige kravet om aflivning. Miljø- og Fødevarerministeriet er foranlediget af en konkret sag blevet opmærksom på, at der kan være situationer, hvor det som udgangspunkt kan forekomme u hensigtsmæssigt, at besidderen af en hund af ulovlig race eller en krydsning heraf, som har oprindelse i et andet land end Danmark, ikke i visse tilfælde skal kunne føre hunden tilbage til oprindelseslandet eller et andet land, hvor den pågældende hunderace er lovlig, f.eks. i tilfælde hvor hundens besidder uforvarende, uden at have kendskab til hundelovens forbudsordning, har indført hunden til Danmark.

Med lovforslaget foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter politiet i særlige tilfælde kan fravige hovedreglen i § 1 b, stk. 1, om aflivning og afgøre, at en hund, som er af en race eller krydsning heraf, der er omfattet af forbuddet i lovens § 1 a, i stedet for at blive aflivet kan udføres fra Danmark. Med udenlandsk oprindelse forstås, at hunden er lovligt erhvervet i et andet land, hvor hundens besidder har eller havde fast bopæl på det pågældende tidspunkt. Det må være en forudsætning, at hunden eller hundens besidder har en sådan tilknytning til det land, hvortil hunden udføres, at det med rimelighed kan antages, at der ikke er overvejende risiko for, at hunden genindføres til Danmark. Politiet må endvidere ikke have rimelig grund til at antage, at hundens besidder har haft kendskab til hundelovens forbudsordning.

Bestemmelsen tager således sigte på tilfælde, hvor besidderen af en hund af en ulovlig race eller krydsning heraf ikke har haft kendskab til lovens forbudsordning og dermed har været uvidende om hundens ulovlighed i Danmark, da hunden uforvarende blev bragt ind i landet. Det er ikke hensigten med lovforslaget at kompromittere den gældende forbudsordning, men at bestemmelsen kan finde anvendelse i helt særlige tilfælde.

Den gældende bestemmelse i § 1 a, stk. 3, fastslår, at erhvervsmæssig indførsel af hunde, der er omfattet af forbudsordningen, er forbudt. Forbuddet mod erhvervsmæssig indførsel har været gældende siden forbudsordningens indførsel i 2010. Personer, der har ansvaret for en virksomhed med erhvervsmæssigt opdræt af eller handel med hunde, skal gennemgå en uddannelse, der blandt andet omfatter viden om hunderacegrupper, jf. bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundeeinternater, og forudsættes derfor at have kendskab til gældende lovgivning på området. Det foreslås derfor, at muligheden for at fravige kravet om aflivning ikke skal gælde for hunde, der er indført eller holdes som led i erhvervsmæssig virksomhed.

Efter den gældende bestemmelse i § 6 b, stk. 1, kan politiet beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der er truffet afgørelse om aflivning af hunden, og hvis der træffes afgørelse herom, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Med den foreslåede § 6 b, stk. 2, fastsættes, at politiet ligeledes kan beslutte, at en hund af udenlandsk oprindelse anbringes i pension eller lignende, indtil der træffes afgørelse om udførsel af hunden efter den foreslåede § 1 b, stk. 6, og at politiet, hvis der således træffes afgørelse om udførsel af hunden, kan beslutte, at hunden anbringes eller forbliver anbragt i pension, indtil hunden kan udføres. Ligeledes kan politiet i sådanne tilfælde anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene. Der kan i forbindelse med en beslutning om at anbringe en hund af udenlandsk oprindelse i pension lægges vægt på, om det er overvejende sandsynligt, at der vil blive truffet afgørelse om udførsel af hunden, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, og det dermed vil være hensigtsmæssigt, at hunden kan udføres med det samme. Det kan f.eks. dreje sig om udenlandske turister, der har taget hunden med til Danmark på ferie, og som kan vende tilbage til hjemlandet med hunden med det samme.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen om, at politiet, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning at anbringe hunden i pension, ligeledes skal finde anvendelse med henblik på gennemførelse af en beslutning om at anbringe en hund af udenlandsk oprindelse i pension efter det foreslåede § 6 b, stk. 2.

Det foreslås, at de gældende regler vedrørende klagefrister og opsættende virkning af klage samt indbringelse for domstolene også skal gælde for afgørelser i medfør af den foreslåede § 1 b, stk. 6.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

[Lovforslaget har i udkast været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, som har udtalt...]

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har i udkast været i høring i perioden 19. juli til 11. august 2017 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: ...

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU retlige aspekter.	
Overimplementering af EU- retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i lovens § 1 b, stk. 1, fastsætter, at hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a (forbudsordningen), aflives ved politiets foranstaltning. Bestemmelsen indeholder ikke mulighed for at fravige kravet om aflivning.

Den foreslåede § 1 b, stk. 6, medfører, at politiet i særlige tilfælde kan afgøre, at hunden ikke skal aflives, men udføres fra Danmark inden for en af politiet fastsat frist, når hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, og det med rimelighed kan antages, at hundens besidder ikke har været bekendt med, at hunden er ulovlig i Danmark, jf. § 1 a, og hunden ikke er indført eller holdes i Danmark som led i erhvervsmæssig virksomhed.

Med udenlandsk oprindelse forstås, at hunden er lovligt erhvervet i et andet land, hvor hundens besidder har eller havde fast bopæl på det pågældende tidspunkt. Det må være en forudsætning, at hunden eller hundens besidder har en sådan tilknytning til det land, hvortil hunden udføres, at det med rimelighed kan antages, at der ikke er overvejende risiko for, at hunden genindføres til Danmark.

Særlige tilfælde kan f.eks. være i tilfælde, hvor hundens besidder har fast bopæl i et andet land, og hvor opholdet i Danmark er af midlertidig karakter som f.eks. ferie eller sæsonarbejde o. lign. Ligeledes kan der forekomme tilfælde, hvor hundens besidder har fast bopæl i Danmark, men kun har opholdt sig i landet i en kortere periode, f.eks. under 12 måneder.

Som det fremgår af det foreslåede stk. 6, tager bestemmelsen endvidere sigte på tilfælde, hvor besidderen af en hund af en ulovlig race eller krydsning heraf ikke har haft kendskab til lovens forbudsordning og dermed har været uvidende om hundens ulovlighed i Danmark, da hunden uforvarende blev bragt ind i landet.

I vurderingen af, om hundens besidder har været uvidende om lovens forbudsordning, må der være rimelig grund til at antage, at hundens besidder ikke har haft kendskab til lovens forbudsordning. Som eksempel på, hvornår det kan lægges til grund, at besidderen har kendskab til lovens forbudsordning, kan nævnes den situation, at besidderen tidligere har været i besiddelse af en hund af ulovlig race i Danmark, og der i den forbindelse er truffet afgørelse om enten aflivning eller udførsel af hunden, eller i tilfælde, hvor besidderen som led i sit erhverv eller uddannelse burde være bekendt med reglerne. Det formodes, at personer, der har haft bopæl eller andet ophold i Danmark i mere end 1 år (sammenlagt), efter forbudsordningens ikrafttrædelse den 1. juli 2010, ikke er uden kendskab til lovens forbudsordning.

En afgørelse om udførsel af hunden forudsætter, at hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, og hunden skal være lovlig i det land, hvortil den ønskes udført. Endvidere bør det sikres, at hunden lever op til de sundhedsmæssige betingelser for indførsel i modtagerlandet. Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at politiet fastsætter en frist for, hvornår hunden skal være udført. Fristen for udførsel af hunden bør som udgangspunkt ikke fastsættes til senere end 4 uger fra den dato, hvor der er truffet afgørelse om udførsel af hunden. Fristen kan dog fastsættes til senere, hvis det f.eks. er nødvendigt med en længere karantænetid for at opfylde de sundhedsmæssige betingelser for udførsel af hunden til modtagerlandet. Udførsel af hunden skal ske på foranledning af hundens besidder, inden for den frist, som er fastsat af politiet. Hvis hunden ikke udføres inden for den fastsatte frist, eller hvis besidderen i stedet for udførsel af hunden ønsker hunden aflivet, aflives den ved politiets foranstaltning, jf. hovedreglen i lovens § 1 b, stk. 1, hvorefter hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a, aflives ved politiets foranstaltning.

Til nr. 2

Hundelovens § 6 b, stk. 1, fastsætter, at politiet kan beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der er truffet afgørelse om aflivning, og hvis der træffes afgørelse herom, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene. Hvis det skønnes nødvendigt, har politiet endvidere i medfør af § 6 b, stk. 2, der bliver stk. 3, mod behørig legitimation uden retskendelse

adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning om anbringelse af hunden i pension. Politiet kan i den forbindelse om fornødent tage en sagkyndig med. Det fremgår af lovens § 6 b, stk. 3, der bliver stk. 4, at klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension ikke har opsættende virkning. I medfør af § 6 b, stk. 4, der bliver stk. 5, afholder politidirektøren omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Med den foreslåede § 6 b, stk. 2, fastsættes, at politiet ligeledes kan beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af en hund af udenlandsk oprindelse, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, og politiet kan endvidere beslutte, at hunden anbringes i pension, indtil den udføres. Lige som med den gældende § 6 b, stk. 1, fastsætter det foreslåede *stk. 2*, at politiet kan anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3.

I praksis benytter politiet i almindelighed muligheden for at anbringe en hund i pension eller lignende i forbindelse med sager om aflivning, jf. den gældende § 1 b, stk. 1, bl.a. for at forhindre, at hundens ejer eller besidder gemmer hunden af vejen, f.eks. hos familie eller venner. Dette vil også være udgangspunktet i forbindelse med behandlingen af sager, hvor politiet, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, i særlige tilfælde kan afgøre, at hunden ikke skal aflives, men udføres fra Danmark. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor det vurderes overvejende sandsynligt, at der vil blive truffet afgørelse om udførsel af hunden, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, og det dermed vil være hensigtsmæssigt, at hunden kan udføres med det samme. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor udenlandske turister uforvarende har medbragt en hund af ulovlig race på ferie i Danmark, og hvor hundens besidder har mulighed for at rejse hjem med hunden med det samme.

De gældende bestemmelser i § 6 b, stk. 2-4, der bliver stk. 3-5, vil på tilsvarende vis finde anvendelse for så vidt angår politiets beslutning om at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1 b, stk. 6, om en hunds udførsel af Danmark, og hvis der er truffet afgørelse om udførsel af hunden, indtil hunden udføres af Danmark.

Til nr. 3

Hundelovens § 6 b, stk. 2, der bliver stk. 3, fastsætter, at politiet, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning efter stk. 1 om anbringelse af hunden i pension. Politiet kan i den forbindelse om fornødent tage en sagkyndig med.

Med den foreslåede ændring af § 6 b, stk. 2, der bliver stk. 3, vil politiet ligeledes, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse have adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning efter det foreslåede stk. 2 om anbringelse af hunden i pension indtil der er truffet afgørelse om udførsel af en hund efter den foreslåede § 1 b, stk. 6, og indtil hunden kan udføres fra Danmark.

Til nr. 4

I medfør af den gældende § 6 c, stk. 1, er fristen for at klage over en afgørelse, truffet af politidirektøren om aflivning af en hund efter § 1 b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Endvidere fastsætter § 6 c, stk. 2, at rettidig klage har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet. Lovens § 6 c, stk. 3, fastsætter, at hvis politiets eller rigspolitichefens afgørelse indbringes for domstolene, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, har dette opsættende virkning.

Med den foreslåede ændring af § 6 c, stk. 1, vil den gældende klagefrist for klage over en afgørelse truffet af politiet om aflivning af en hund, også gælde for klage over afgørelse efter det foreslåede § 1 b, stk. 6, om udførsel af en hund af udenlandsk oprindelse. Klagefristen vil således også for en sådan afgørelse være 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Endvidere vil rettidig klage have opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet, jf. § 6 c, stk. 2. Indbringes en afgørelse truffet af politiet eller rigspolitichefen for domstolene inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelet den pågældende, har dette ligeledes opsættende virkning, jf. § 6 c, stk. 3.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende, og at loven har virkning fra den 15. marts 2017.

Sager om aflivning af ulovlige hunde, jf. § 1b, stk. 1, jf. § 1 a, hvor hunden er af udenlandsk oprindelse mv., jf. det foreslåede § 1 b, stk. 6, der er indledt af politiet efter den 15. marts 2017, skal som udgangspunkt afgøres efter hundeloven, som ændret ved denne lov. Det vil sige, at sager som enten behandles af politiet i 1. instans eller Rigspolitiet i 2. instans, og som ikke er færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden, skal afgøres efter denne lov. Sager, hvor politiet eller Rigspolitiet har truffet afgørelse om aflivning inden lovens ikrafttræden, men hvor aflivning endnu ikke er effektueret ved lovens ikrafttræden, genoptages af politiet eller hjemvises af Rigspolitiet med henblik på, at sagen afgøres efter denne lov. Dette gælder uanset om klage- eller ankefrister er udløbet. Dog for så vidt hundens besidder tilkendegiver, at sagen ikke ønskes genoptaget og afgjort efter denne lov, men at hunden aflives i henhold til den aktuelle afgørelse, kan aflivningen effektueres og sagen afsluttes. Sager, der er indledt af politiet efter den 15. marts 2017, hvor der er truffet afgørelse om aflivning, og som er indbragt for domstolene, men hvor der endnu ikke er faldet dom ved lovens ikrafttræden, afgøres efter denne lov. Sager, hvor der er faldet dom om aflivning, men aflivning endnu ikke er effektueret ved lovens ikrafttrædelse, kan efter anmodning fra hundens besidder genoptages af politiet til fornyet behandling og afgøres efter denne lov.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale anvendelsesområde, herunder at loven ikke gælder – og heller ikke kan sættes i kraft ved kongelig anordning – for Grønland og Færøerne. Regulering om hunde i begge disse dele af riget er et anliggende for henholdsvis det grønlandske selvstyre og det færøske hjemmestyre.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:
<p>§ 1 b. Hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a, aflives ved politiets foranstaltning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Er der tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis besidderen ikke straks kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation, jf. stk. 2, træffer politiet foranstaltninger med henblik på midlertidigt at fjerne hunden fra besidderen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, anses hunden for at være holdt i strid med § 1 a.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive efter stk. 1, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.</p>	<p>1. I § 1 b indsættes som stk. 3: »Stk. 6. Uanset stk. 1 kan politiet i særlige tilfælde afgøre, at hunden ikke skal aflives, men udføres fra Danmark inden for en af politiet fastsat frist, når hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, og det med rimelighed kan antages, at hundens besidder ikke har været bekendt med, at hunden er ulovlig, jf. § 1a, og hunden ikke er indført eller holdes erhvervsmæssigt.«</p>
<p>§ 6 b. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, om aflivning af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal aflives, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hundehold med</p>	<p>2. I § 6 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1b, stk. 6, om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>

<p>henblik på gennemførelse af en beslutning truffet efter stk. 1. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension har ikke opsættende virkning.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.</p>	<p>3. I § 6 b, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »eller stk. 2«.</p>
<p>§ 6 c. Fristen for at klage over en afgørelse truffet af politimesteren, i København politidirektøren, efter § 1b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.</p> <p>[...]</p>	<p>4. I § 6 c, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 1b, stk. 1«: »eller stk. 6«.</p>
	<p>§ 2</p>
	<p>Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende. Loven har virkning fra den 15. marts 2017.</p>
	<p>§ 3</p>
	<p>Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.</p>